

dette Forslag her indeholder, nemlig en halv Procent, som Hypotekbanken ganske simpelt skulde have taget af Kreditforeningerne, vilde derved være indbundet et Beløb af 750,000 Kroner som et Grundfond for Hypotekbanken, som dennes begyndende Reservecfond, af hvilken Administrationsomkostningerne skulde afholdes. Renten af disse 750,000 Kr. til 4 pCt. er jo 30,000 Kr. Det er muligt, at 30,000 Kr. ikke vilde være fuldt tilstrækkelige til at bestrides Administrationsomkostningerne, men naar man lægger dertil, hvad der Nar for Nar vilde være indkommet, dersom Udlånene fremdeles vare skete igennem Hypotekbanken, vil man let se, at man kunde have administreret paa den Maade. Det aarlige Bidrag vilde svare til en Afgift af omtrent 2 Dre pr. 100 Kr. Hovedstol. Vrede Medlemmer vilde maasse, at i de forskellige Kreditforeninger betales der ikke lige meget dertil, men det er saadan noget som 16—20 Dre af 100 Kroner Hovedstol. Deraf vilde altsaa til Administration af Hypotekbanken være gaaet 2 Dre aarlig, foruden det Beløb, jeg nævnte, der svarer til Renten af de 750,000 Kr., som man vilde have indbundet. — Nu stiller Sagen sig helt anderledes. Naar der nu skal være Tale om at grundlægge en Reservecfond, alle naar man i det hele skal sørge for paa billig Maade at føre Administrationen igennem, stiller Sagen sig meget vanskeligere. Dersom man nu skal oprette en Hypotekbank paa den Maade, som er foreslaaet, med Samtykke af Kreditforeningerne, saa at man skal vente, til de indmelde sig, er det for det første givet, at der kun vil komme et ringe Beløb til at begynde med. Man kan ikke komme med fulde Serier; der er ikke Tale om store Beløb, som fra de gamle Serier gaa over til Hypotekbanken. Der kan kun være Tale om de Beløb, der udstedes som ny Udlaan af Kreditforeningerne. Det er ganske vist gennemsnitlig omtrent 30 Millioner Kr. aarlig, og dersom alle Kreditforeninger straks gik ind i Hypotekbanken med deres fulde Laan, altsaa med ny Serier, vilde det blive et ret bethdeligt Beløb, der paa den Maade kom ud, og dog forholdsvis kun et lille, naar man betænker, hvad der vilde være indbundet, dersom Hypotekbanken tidligere kunde være traadt i Virksomhed. Disse 30 Millioner Kr. aarlig vilde efter Lovforslagets Affattelse give et Beløb derved, at der svares 1/2 pCt. een Gang for alle, altsaa et forholdsvis ringe Beløb, af hvilket Administrationsomkostninger for hele Laanets Lovetid skulde bestrides. Det kan have lange Udsigter, at saa Hypotekbanken til at blive noget virkeligt

og bethdeligt paa den Maade, medmindre Forholdene i en nær Fremtid skulde stille sig saaledes — hvad der ikke er ganske udelukket — at man snart kunde komme til at konvertere den femte Serie i de forskellige Kreditforeninger. Man konverterede som bekendt i 1889 væsentlig kun 2den, 3dje og 4de Serie i de ældste Kreditforeninger; nu kunde det maasse være nær ved, at man ogsaa kunde tænke paa at konvertere den femte Serie, og dersom Hypotekbanken kunde begynde dermed, vilde der sikkert ikke være opnaaet lidt.

Det bliver jo først og fremmest et Spørgsmaal, om man kan opnaa noget ved en saadan Hypotekbank. Det er dette, som den høitærede Minister med rette fremdrog, vil man opnaa noget? Er der Udsigt til, at den kan skaffe bedre Kurser end dem, der hidtil er faaet paa Kreditforeningsobligationer, naar Kreditforeningerne have solgt dem selv? Efter min Anskuelse maa Spørgsmaalet bevares bekræftende. Der er i Virkeligheden Udsigt dertil; der er Haab om, at der virkelig vil kunne opnaas højere Kurser af en statsgaranteret Antalt, end af de private Anstalter, vi hidtil kende. Og for straks at nævne, hvad Spørgsmaalet er om: Hvad er det for Dre, der skulle bringes fra Statskassens Side — hvilket jo er et Moment, der særlig for Lovgivningsmagtens Faktorer har sin store Betydning? Jeg vil dertil sige, at det efter min Anskuelse ikke er noget reelt Offer; det er kun et formelt Offer; man skal paatage sig en begrænset Garantiforpligtelse, og det skal man gøre effektivt ved at henlægge et Beløb i Statsobligationer til Sikkerhed. Det er altsaa for saa vidt en Byrde, men Spørgsmaalet er nu, om der er Udsigt til, at denne Byrde vil volde noget Tab, og det tror jeg ikke. Jeg tror ikke, der vil kunne være nogen Fare for, at Statskassen, naar Regnskabet en Gang bliver opgjort, vil komme til at tilskyde noget af det Beløb, som Garantifonden bestaar af. Hvis det skulde hænde, at der midlertidig blev gjort nogen Anvendelse deraf, vilde der sikkert ske en Tilbagebetaling af det, der saaledes forstudsvis er anvendt, saaledes at Statskassen, naar alt

Rettelser.

Sp. 1511—12, L. 8. f. o.: „1884“, læs: „1894“.
— 1880, L. 2. f. o.: „Første Behandling“, læs: „Tredje Behandling“.